

Galerija u kojoj se živi

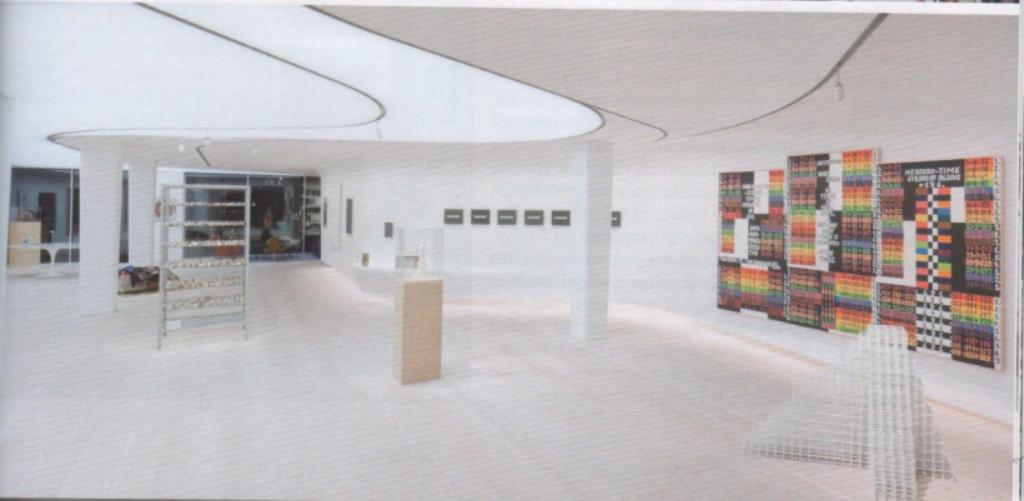
tekst: Ana Mikić D'Apuzzo, dia
foto: Iwan Baan

Projektantski tim holandske firme *UNStudio* istraživao je vezu između galerije i prostora za život realizujući ovaj enterijer izuzetne lepote, lociran na Menhetnu. Noseći zidovi objekta *plove* enterijerom i zajedno sa slojevitim, denivelisanim plafonom formiraju hibridni ambijent u kojem se izložbeni prostori prožimaju sa stambenim.

Kolekcionar i arhitekta su se upoznali pre nekoliko godina, kada je firma *UNStudio* preuzeila renoviranje i proširenje jednog drugog objekta. Taj projekat nikada nije realizovan, ali je kolekcionar ubrzo izrazio želju da njegov novi stan renovira njegov prijatelj – arhitekta. Nekoliko narednih godina, investitor i klijent su obilazili lokacije predgrađa Hartford. U rano proleće 2007. godine, kolekcionar je obavestio arhitektu u Amsterdamu da je kupio loft prostor na Menhetnu. Arhitekta se prihvatio rekonstrukcije stana kolekcionara umetnosti i književnih dela.

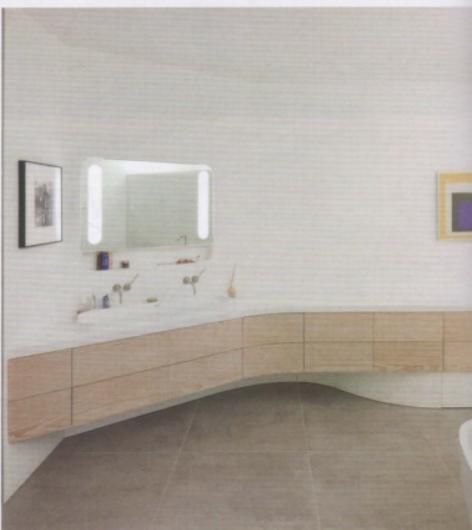
enterijer
stanovi

Postojeći prostor su karakterisale izazovne proporcije: bio je dug i širok, ali nizak. Zakrivljeni zidovi u novom ambijentu virtuelno dele glavni prostor na izbalansirane celine. Kreirane zone, udobnih dimenzija i za svakodnevnu upotrebu, integrisane su sa brojnim slobodnim zidnim površinama radi postavke umetničkih slika.

Zidovi koji meandriraju formiraju otvoreni prostor koji ima široku primenu, sa zasenčenim uglovima i *gnezdima* formiranim u krivinama. U ovim hibridnim prostorima izložbene zone se prelivaju u zone stanovanja, a *lebdeci* zidovi za izložbe transformišu se u pojedinim delovima u police za knjige. Klijent – kolezionar dela savremene umetnosti želio je prostor u kojem će moći da uživa u svojoj kolekciji slika, skulptura i knjiga, koje je godinama sakupljao. Kroz ovaj projekat arhitekta je uspeo da ujedini prostore umetnosti i svakodnevnog urbanog života i ostvari njihovu povezanost, uz istovremeno potpuno ispunjenje neobičnih želja i snova svog klijenta.

Dok zidovi smirenog i kontrolisanog oblika služe za postavljanje umetničkih dela, plafoni su artikulisani u specifičnim prelazima. U kombinaciji osvetljenih i neprozirnih fragmenata plafona *rada* se specifičan ambijent sa akcentima lokalnog osvetljenja, stvarajući upečatljiv efekat u dnevnom boravku i izložbenom prostoru. Neprozirni deo tavance sastoje se od fino zaobljenih elemenata koji pružaju osećaj neograničenosti plafona i skrivaju stvarne visine prostora.

U fragmente plafona ugrađeno je oko 18.000 LED svetala. Ova obimna membrana svetlosti služi višestruko: balansira proporcije potkrovila stvaranjem iluzije visine, funkcioniše kao nenametljiva prostorna pregrada i može biti programirana da osvetli prostor različitim nijansama boje, od jarkih (pri noćnom) do neutralnih (pri dnevnom osvetljenju). Preko sistema osvetljenja i velikih staklenih površina prostor komunicira sa spoljašnjosti u toku dana i noći.

Treći element koji sačinjava ovaj arhitektonski koncept je *zahvalnost gradu* – kako ga naziva arhitekta. Arhitekta stvara *ram* za panoramu grada, tako što na južnom zidu ugrađuje veliku staklenu površinu od poda do tavanice.

Plafoni i zidovi uz pomoć LED osvetljenja formiraju multifunkcionalne, fluidne prostore. Ovi prostori nastali su spajanjem gipsanih panela i duplog, zakrivenog stakla, u cilju razbijanja uniformnosti prostora. U sklopu ovih elemenata ugradene su sve instalacije.

Kao poslednji element arhitekta koristi bele drvene ploče kojima pokriva pod. Ovaj suptilan način oblaganja poda u skladu je sa obradom plafona, objedinjuje prostor i omogućava da nameštaj i umetnička dela budu pozicionirana poput plutajućih elemenata u sazvežđu.